

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 682/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката В.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 18/2014-77 од 02.06.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 81/15 од 09.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 18/2014-77 од 02.06.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 81/15 од 09.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К 18/2014-77 од 02.06.2014. године окривљени Д.Б. оглашен је кривим због извршења кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико оптужени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, и осуђен је на споредну новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико оптужени не плати новчану казну у одређеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.Б. да на име паушалног износа у корист буџетских средстава суда уплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 81/15 од 09.04.2015. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Д.Б., па је преиначена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 18/2014 од 02.06.2014. године само у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што је Виши суд у Пожаревцу радње окривљеног Д.Б. за које оглашен кривим првостепеном пресудом правно квалификовао као кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, док је у преосталом делу жалба браниоца одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Б., адвокат В.Ј., због битних повреда одредаба ЗКП учињених у поступку првостепеним и у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка, из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. и став 4. ЗКП, као и због повреде закона из члана 439. став 1. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и донесе ослобађајућу пресуду и одлуку да се окривљеном накнаде трошкови кривичног поступка и то како трошкови првостепеног поступка који су већ правилно опредељени за састав одговора на жалбу, тако и трошкови поводом захтева у износу од 33.000,00 динара, или да побијане одлуке укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Б. у свом захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП наводима да критичном приликом окривљени није поступао противправно, већ је поступао у свему по правноснажној и извршној одлуци тадашњег Општинског суда у Петровцу на Млави П 591/2007 на основу које је у извршном поступку код истог суда у предмету И 3482/10 спровео извршење и изградио наведени каптажни базен за узимање воде. Бранилац окривљеног Д.Б. у захтеву наводи да су побијане пресуде обухваћене апсолутно битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се заснивају на записнику грађевинске инспекције од 11.05. и 27.05.2011. године у коме су наведене димензије базена онако како су наведене у

правноснажној судској одлуци, и да грађевински инспектор приликом изласка на лице места није навео да је измерио површину предметног базена. Бранилац даље наводи да је суд био у обавези да изађе на лице места са вештаком грађевинске струке и несумњиво утврди површину базена, јер од наведеног податка зависи примена Закона о планирању и изградњи.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.Б. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге у погледу доказа на основу којих је утврђена квадратура спорног базена (страна 3 став 3 другостепене пресуде) као и да се у радњама окривљеног Д.Б. стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је окривљени другостепеном пресудом оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање обзиром да наведено не представља законски основ у оквиру повреда закона предвиђених одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени био овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости. Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. да је одлуком о трошковима кривичног поступка другостепени суд повредио одредбе ЗКП, чиме се указује на повреду члана 441. став 4. ЗКП, с обзиром да у захтеву није наведено у чему се наведена повреда састоји, нити то произилази из садржине захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**